

Shortcut

Life
Balance

CHINESE

พูดจีน ทันใจ!

รวมบทสนทนาที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน
อ่านเร็ว กระชับ เข้าใจง่าย พูดได้ทันทีแม้ไม่มีพื้นฐาน
ให้เรียน สอบ ทำงาน เก่งได้อย่างมั่นใจ

โดย ภัฏฐณิชา คงโรจน์
Anhui Normal University

Shortcut

CHINESE

พูดจีน ง่ายๆ!

Shortcut Chinese พุดจีนทันใจ

ผู้เขียน

ณัฏฐณิชา คงโรจน์

บรรณาธิการ

ปภาวดี ชัยวงศ์, ภูมิ กาญจนพันธุ์ และ ธนพนธ์ รงรอง

ผู้ตรวจทานและ

ณัชชา หาญทวีวงศ์, ฤดี ภาวสิริพร

พิสูจน์อักษร

ออกแบบปก

กานต์ชนิต ดวงสิทธิตานนท์

ISBN

978-616-381-145-5

ราคา

199 บาท

จัดทำโดย

บริษัท อินส์พัล จำกัด

สำนักพิมพ์ Life Balance

379/13 เอกมัยคอมเพล็กซ์ ถ.สุขุมวิท 63

แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 08-4875-5868, 08-9200-1303

E-mail : dp_publish@hotmail.com

www.inspal.co.th

@inspalstore

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท อมรินทร์ บิ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถ.บางกรวย-จตุรรม

ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทร. 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

www.naiin.com

พิมพ์ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2568

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ทำซ้ำ ทำสำเนา
ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของหนังสือนี้ หรือนำไปเผยแพร่ในช่องทางต่างๆ โดยไม่ได้
รับอนุญาตจากทางบริษัทเป็นลายลักษณ์อักษร

โลโก้ เครื่องหมายการค้า ชื่อของสินค้าและบริการที่อ้างถึง เป็นของบริษัทนั้นๆ

คำแนะนำนักพิมพ์

ภาษาจีนกลางถือเป็นหนึ่งในภาษาที่มีคนใช้ในการติดต่อสื่อสารมากที่สุดในโลก เนื่องจากจำนวนประชากรจีนที่มีมากกว่าพันล้านคน อีกทั้งเศรษฐกิจของจีนที่กำลังเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ทำให้มีชาวต่างชาติมากมายที่ต้องการจะเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร ทั้งในชีวิตประจำวัน การศึกษา เล่าเรียน ตลอดจนการทำงาน

ด้วยเหตุนี้สำนักพิมพ์จึงจัดทำหนังสือ “Shortcut Chinese พูดจีนทันใจ” ขึ้น เพื่อรวบรวมประโยคสนทนาที่มักเกิดขึ้นจริงกว่า 30 สถานการณ์ นำเสนอผ่านคำอธิบายที่เข้าใจง่าย พร้อมด้วยภาพประกอบ การ์ตูนสุดน่ารัก รูปเล่มขนาดกระทัดรัด ช่วยให้ผู้อ่านได้สนุกกับการฝึกพูดโต้ตอบเป็นภาษาจีนได้ทุกที่ทุกเวลา สอดแทรกคำศัพท์ที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังมีสรุปหลักไวยากรณ์ภาษาจีนเบื้องต้นที่อ่านเข้าใจง่าย แบ่งเป็นหมวดหมู่ชัดเจน เหมาะสำหรับนักเรียน นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่ต้องการฝึกพูดภาษาจีนด้วยตนเองแม้ไม่มีพื้นฐานมาก่อน

สำนักพิมพ์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้ผู้อ่านรู้สึกสนุกไปกับการฝึกพูดภาษาจีนในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องมั่นใจ เพื่อใช้ต่อยอดในการเรียน การท่องเที่ยว และการทำงานต่อไปในอนาคต

สำนักพิมพ์ Life Balance

สารบัญ

บทที่ 1

รู้จักโครงสร้างประโยคในภาษาจีน 句子结构 7

บทที่ 2

การใช้คำบุรุษสรรพนามในภาษาจีน 人称代词 47

บทที่ 3

ครอบครัว 家庭 55

บทที่ 4

การทักทาย 打招呼 59

บทที่ 5

การกล่าวลา 告别 67

บทที่ 6

การกล่าวคำขอบคุณ 谢谢 79

บทที่ 7

การกล่าวคำขอโทษ 道歉 97

บทที่ 8

การนับจำนวนตัวเลขและลักษณะนาม 数词与量词 109

บทที่ 9

การบอกเวลา (นาฬิกา) 时间 119

บทที่ 10

การบอก วัน เดือน ปี และเวลา

日期/月 /年/ 时间

129

บทที่ 11

เทศกาลสำคัญในภาษาจีน 节日

143

บทที่ 12

การสนทนาเรื่องอากาศและฤดูกาล 天气与季节

151

บทที่ 13

การเชิญชวนและนัดหมาย 邀请与约会

167

บทที่ 14

การขอร้องและขอความช่วยเหลือ 求助与请求

183

บทที่ 15

การแนะนำตัวเอง 自我介绍

193

บทที่ 16

การสนทนาในร้านอาหาร 在饭店里

207

บทที่ 17

การอวยพรและแสดงความยินดี 祝福与祝贺

233

บทที่ 18

การพูดปลอบใจและให้กำลังใจ 安慰与鼓励

249

บทที่ 19

การถามความคิดเห็น 意见

261

บทที่ 20

ประโยคคำสั่งและการตำหนิ 命令与责备

267

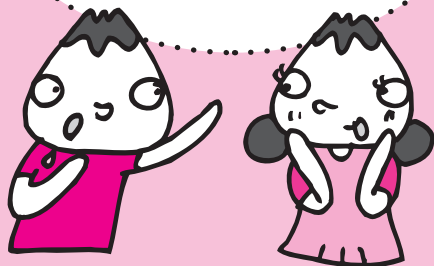
บทที่ 21		
ความรัก	爱情	277
บทที่ 22		
การซื้อของ	买东西	297
บทที่ 23		
การสนทนาเกี่ยวกับอาชีพ	职业	313
บทที่ 24		
การสนทนาเกี่ยวกับงานอดิเรก	爱好	327
บทที่ 25		
การถามทาง	问路	335
บทที่ 26		
การสนทนาในสถานีรถไฟ	在火车站	359
บทที่ 27		
การสนทนาในแท็กซี่	在出租车上	371
บทที่ 28		
การสนทนาที่สนามบิน	机场	383
บทที่ 29		
การสนทนาในโรงแรม	酒店	397
บทที่ 30		
คำอุทานในภาษาจีน	感叹	409
บทที่ 31		
ประโยคแซ่บโดนใจ	名言佳句	419

บทที่ 1

รู้จักโครงสร้างประโยค

ในภาษาจีน

句子结构

โครงสร้างประโยคในภาษาจีน

ก่อนที่จะเราจะไปเรียนรู้บทสนทนา เรามาเรียนโครงสร้างประโยคในภาษาจีนกันก่อนดีกว่าค่ะ เมื่อพูดถึงโครงสร้างประโยคในภาษาจีน บางคนอาจเกิดความสงสัยว่ายากไหมนะ คำตอบคือไม่ยากอย่างที่คิดเลยค่ะ โดยโครงสร้างประโยคภาษาจีนเบื้องต้นที่ใช้อยู่บ่อยๆ ประกอบด้วยประธาน กริยา และกรรม เหมือนภาษาไทย

主语 + 动词 + 宾语
ประธาน + กริยา + กรรม

ตัวอย่าง

我去学校。

Wǒ qù xué xiào.

หว่อ **ขู่** เสวีย เซี่ยว.

ฉัน**ไป**โรงเรียน

我喝茶。

Wǒ hē chá.

หว่อ **เฮ** ฉา.

ฉัน**ดื่ม**ชา

主语 (zhǔ yǔ จู อวี่) คือ ประธาน
动词 (dòng cí ตัง ฉือ) คือ กริยา
宾语 (bīn yǔ ปิน อวี่) คือ กรรม

ประโยคบอกเล่า

ประโยคบอกเล่า คือประโยคสนทนาขึ้นพื้นฐานทั่วไปที่เราใช้ในชีวิตประจำวัน แต่ประโยคบอกเล่าไม่ได้ประกอบด้วยประธาน กริยา กรรม เท่านั้น ยังมีการใส่คำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ คำขยายกริยาต่างๆ อีกด้วย ดังนี้ค่ะ

แบบที่ 1 ประโยคบอกเล่าธรรมดา

主语 + 动词 + (宾语)
ประธาน + กริยา + (กรรม)

ตัวอย่าง

我哭。

Wǒ kū.

หว่อ ดู.

ฉันร้องไห้

我吃饭。

Wǒ chī fàn.

หว่าอ ชือ ฟาน.

ฉันกินข้าว

我饿。

Wǒ è.

หว่าอ เอ้อ.

ฉันหิว

我爱你。

Wǒ ài nǐ.

หว่าอ อ้าย นี.

ฉันรักคุณ

แบบที่ 2 ประโยคบอกเล่าที่มีการระบุสถานที่ ที่เกิดการกระทำและเหตุการณ์

ประโยคบอกเล่านี้จะพิเศษตรงที่นอกจากจะบอกว่า
ประธานทำอะไรแล้ว ยังบอกอีกว่าประธานกระทำกริยานั้นที่ไหน

主语 + 在 + 地方 + 动词 + 宾语
ประธาน + 在 + สถานที่ + กริยา + กรรม

ตัวอย่าง

爸爸在家做饭。

Bà ba zài jiā zuò fàn.

ป๊า ปะ ใจ เจีย จั่ว ฟั่น.

คุณพ่อทำอาหารที่บ้าน

哥哥在外面买菜。

Gē ge zài wài miàn mǎi cài.

เกอ เกอะ ใจ ไหว้ เมียน หม่าย ไช้.

พี่ชายซื้ออาหารอยู่ข้างนอก

我在房间看书。

Wǒ zài fáng jiān kàn shū.

หว่าอ ใจ่ ฟาง เจียน คั่น ชู.

ฉันอ่านหนังสือที่ห้อง

Trick

ง่าย ๆ นะคะว่า ในภาษาจีนจะพูดว่า
คน ตามด้วย สถานที่ แล้วตามด้วย กริยา ที่บอกว่าทำอะไร
ในรูปประโยคขั้นพื้นฐานตรงนี้
สถานที่อยู่ระหว่างประธานและกริยา
在 (zài ใจ่) แปลว่า ที่/อยู่ที่
地方 (dì fang ดี ฟาง) แปลว่า สถานที่

แบบที่ 3 ประโยคบอกเล่าที่มีคำคุณศัพท์บอกลักษณะต่างๆ

นอกจากเราจะบอกว่าเราทำอะไรที่ไหน เรายังใช้คำคุณศัพท์อธิบายลักษณะต่างๆ ในรูปประโยคบอกเล่า ซึ่งคำคุณศัพท์ก็คือคำที่บอกลักษณะของนาม เช่น สวย, ดี, แพง, ถูก, หอม, เหม็น, น่าเกลียด เป็นต้น มาดูกันว่าประโยคบอกเล่ามีโครงสร้างยังงัย

主语 + 程度副词 + 形容词
ประธาน + คำวิเศษณ์บอกระดับ + คำคุณศัพท์

ตัวอย่าง

你漂亮。

Nǐ piào liang.

หนี่ เพี้ยว เลียง.

คุณสวย

你**很**漂亮。

Nǐ **hěn** piào liang.

หนี่ **เหิ่น** เพี้ยว เลียง.

คุณสวย**มาก**

Trick

สังเกตง่ายๆ ว่าโครงสร้างประโยคโดยพื้นฐาน
ยังคงเหมือนภาษาไทยค่ะ
แต่เมื่อไหร่ที่เราใช้คำวิเศษณ์บอกระดับ
เช่น 很 (hěn เห็น = มาก)
เราจะต้องวางคำวิเศษณ์บอกระดับ
ไว้ข้างหน้าคำคุณศัพท์เสมอนะคะ

ตัวอย่าง

วลี

สวยมาก

แบบผิด

漂亮很。✕

Piào liang hěn.

เพียว เลียง เห็น.

แบบถูกต้อง

很漂亮。✓

Hěn piào liang.

เห็น เพียว เลียง.

หมายเหตุ : ภาษาจีนมีการผันเสียงทั้งหมด 4 เสียง และ
เมื่อไหร่ที่คำศัพท์มีเสียง 3 และเสียง 3 ต่อกัน เราจะต้องผันเสียง
3 คำแรกเป็นเสียง 2 หรือเสียง 3 + เสียง 3 = เสียง 2 + เสียง 3

คำวิเศษณ์บอกระดับที่ใช้บ่อย

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
很	hěn	เหิ่น	มาก
好	hǎo	ห่าว	มาก
非常	fēi cháng	เฟย ฉาง	มากๆ
十分	shí fēn	ซือ เฟิน	มากๆ
特别	tè bié	เท่อ เปีย	เป็นพิเศษ
最	zuì	จื๊ย	ที่สุด
太	tài	ไท่	มากเกินไป
挺	tǐng	ติ่ง	มากๆ

ประโยคปฏิเสธ

คำปฏิเสธ (否定词) หรือคำว่า “ไม่” ในภาษาจีนปัจจุบัน หลักๆ มีอยู่ 2 คำ ได้แก่ 不 (bù ปู้) และ 没有 (méi yǒu เหมย โหย่ว)

บางคนอาจมีคำถาม

Q : ว่าแต่มันใช้อย่างไร แล้วใช้ต่างกันไหมนะ

A : ตามหลักพื้นฐานแล้ว 不 จะใช้ปฏิเสธเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำหรือใช้ปฏิเสธที่จะทำสิ่งใดโดยเจตนา โดยสามารถใช้ได้ทั้งในเหตุการณ์ปัจจุบันและอนาคต ขณะที่ 没有 (มี) จะใช้ปฏิเสธข้อเท็จจริง ซึ่งใช้ได้ทั้งเหตุการณ์ในอดีตและปัจจุบัน

ตัวอย่าง

我不吃。

Wǒ bù chī.

หว่าอ ฟู๋ ซื่อ.

ฉันไม่กิน

我没(有)吃。

Wǒ méi (yǒu) chī.

หว่าอ เหมย (โหย่ว) ซื่อ.

ฉันไม่ได้กิน

Q : มันต่างกันยังไงเหรอคะ

A : ถ้าเป็น 我不吃 ฉันไม่กิน หมายถึง ปกติฉันไม่กิน (เป็นนิสัย) หรือตอนนี้ฉันไม่ต้องการจะกิน ส่วน 我没吃 ฉันไม่กิน หมายถึง ช่วงเวลาที่ผ่านมานั้นไม่ได้กิน หรือในขณะที่พูดฉันไม่ได้กำลังกิน เป็นการปฏิเสธเรื่องราวในอดีตและเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงที่ยังไม่เกิดขึ้นในปัจจุบันค่ะ

นอกจากนี้ คำว่า 不 ไม่ได้อ่านได้เสียงเดียวนะค่ะ เพราะ นอกจากจะอ่านเป็นเสียง 4 (ปู้) แล้ว ยังอ่านเป็นเสียง 2 (ปู้) ได้อีก ด้วย ว่าแต่ตอนไหนที่เราจะอ่านจาก “ปู้” เป็น “ปู้” ละ คำตอบก็คือ เวลาที่ 不 + คำศัพท์ที่ออกเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 จะออกเสียงเป็น ปู้

ตัวอย่าง

不说。

Bù shuō.

ปู้ ชั่ว.

ไม่พูด

不来。

Bù lái.

ปู้ ไหล.

ไม่มา

不好。

Bù hǎo.

ปู้ ห่าว.

ไม่ดี

不去。

Bú qù.

ปู้ ชวี่.

ไม่ไป

จะสังเกตได้ว่าถ้าเป็นคำปฏิเสธ + กริยา จะใช้ได้ทั้ง 不 และ 没(有) ขึ้นอยู่ที่ความหมาย แต่ถ้าเป็นคำปฏิเสธ + คำคุณศัพท์ เราจะใช้ 不 + คำคุณศัพท์ เราจะไม่ค่อยใช้ 没(有) กันนะคะ

ตัวอย่าง

不去。

Bú qù.

ปู้ ชวี่.

ไม่ไป

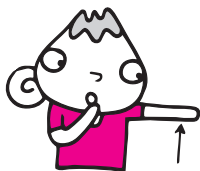

没(有)去。

Méi (yǒu) qù.

เหมย (โหย่ว) ชวี่.

ไม่ได้ไป

不高。

Bù gāo.

ปู้ เกา.

ไม่สูง

不好。

Bù hǎo.

ปู่ ห่าว.

ไม่ดี

不漂亮。

Bú piào liang.

ปู่ เพี้ยว เลียง.

ไม่สวย

★ คำและวลีปฏิเสธที่ใช้บ่อย ★

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
不	bù	ปู่	ไม่
没(有)	méi (yǒu)	เหมย (โหย่ว)	ไม่
没有	méi yǒu	เหมย โหย่ว	ไม่มี
不是	bú shì	ปู่ ชื่อ	ไม่ใช่
不对	bú duì	ปู่ ต๋ย	ไม่ถูก
不要	bú yào	ปู่ เย่า	ไม่ต้องการ
不知道	bù zhī dào	ปู่ จื่อ เต้า	ไม่รู้

หมายเหตุ : 不 ใช้ปฏิเสธการกระทำที่ให้เป็นประจำหรือ
เจตนาไม่กระทำ ส่วน 没(有) ใช้ปฏิเสธข้อเท็จจริง

ประโยคคำถาม

อีกรูปแบบประโยคที่สำคัญมาก ก็คือประโยคคำถาม เพราะเรามักจะมีคำถามในชีวิตประจำวันเสมอ เช่น ไปยังไง, ทำอะไร, ขายยังไ้, ราคาเท่าไร ล้วนแล้วแต่เป็นประโยคคำถาม เรามาดูกันดีกว่าว่าประโยคคำถามในภาษาจีนนั้นมีอะไรบ้าง...

★ คำศัพท์ในประโยคคำถามที่ใช้บ่อย ★

คำศัพท์	พินอิน	คำอ่าน	ความหมาย
吗	ma	มะ	ไหม
为什么	wèi shén me	เว่ย เสิน เมอะ	ทำไม
谁	shuí/shéi	สุย/เสย	ใคร
怎么	zěn me	เจิ่น เมอะ	อย่างไร
怎么了	zěn me le	เจิ่น เมอ เลอะ	เป็นอะไรหรือ
怎么样	zěn me yàng	เจิ่น เมอ ย่าง	เป็นอย่างไรบ้าง
什么	shén me	เสิน เมอะ	อะไร
什么时候	shén me shí hou	เสิน เมอะ สือ ไฮ่ว	เมื่อไหร่
多少	duō shao	ดัว เส้า	เท่าไร
几	jǐ	จี	กี่/เท่าไร
在哪儿	zài nǎr	ไ้หนาร์	ที่ไหน

การใช้ 吗 ในประโยคคำถาม

คำว่า 吗 (ma มะ) ในภาษาไทยแปลว่า “ไหม” จะวางไว้ท้ายประโยคเสมอ

.....吗?

.....ไหม?

ตัวอย่าง

你要吗?

Nǐ yào ma?

หนี่ เย่า มะ?

คุณต้องการไหม

你喜欢吗?

Nǐ xǐ huān ma?

หนี่ สี่ ฮวน มะ?

คุณชอบไหม

你累吗?

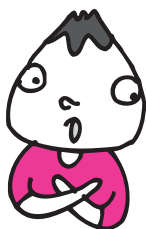
Nǐ lèi ma?

หนี่ เล้ย มะ?

คุณเหนื่อยไหม

สำหรับการตอบคำถามของประโยคคำถามที่ใช้ 吗 นั่น
ง่ายมาก เพียงเราตัดคำว่า 吗 ในประโยคคำถามทิ้งไป ก็จะมี
กลายเป็นคำตอบที่สมบูรณ์แล้วค่ะ แต่ในกรณีที่ถามถึงบุรุษอื่นๆ
อย่าลืมเปลี่ยนประธานเป็นบุรุษนั้นๆ ด้วยนะคะ

ตัวอย่าง

Q : 你爱我吗?
Nǐ ài wǒ ma?
หนึ่ อ้าย หว่อ มะ?
คุณรักฉันไหม

A : 我爱你。
Wǒ ài nǐ.
หว่อ อ้าย หนึ่.
ฉันรักคุณ

Q : 好吃吗?
Hǎo chī ma?
ห่าว ชื้อ มะ?
อร่อยไหม

A : 好吃。
Hǎo chī.
ห่าว ชือ.
อร่อย

การใช้ 为什么 ในประโยคคำถาม

为什么 (wèi shén me เว้ย เสิน เมอะ) มีความหมายในภาษาไทยว่า “เพราะอะไร/ทำไม” เป็นการถามที่ต้องการคำตอบที่เป็นเหตุเป็นผล สามารถวางไว้ข้างหน้าประธาน ข้างหลังประธาน หรือจะละประธานก็ได้นะคะ

为什么.....?
เพราะอะไร/ทำไม.....?

ตัวอย่าง

为什么 不知道?
Wèi shén me bù zhī dào?
เว้ย เสิน เมอะ ปู้ จื้อ เต้า?
ทำไมถึงไม่รู้

你为什么喜欢她?

Nǐ wèi shén me xǐ huān tā?

หนี่ เว่ย เสิน เมอะ ลี ฮวน ทา?

เพราะอะไรคุณถึงชอบเธอ

为什么 ใช้ในประโยคคำถามที่ต้องการเหตุผล ฉะนั้น
เวลาจะตอบ เราจะใช้คำว่า 因为 (yīn wèi อินเว่ย) ที่แปลว่า
“เพราะว่า.....” ขึ้นต้นประโยคกันนะคะ

ตัวอย่าง

Q : 你为什么喜欢他?

Nǐ wèi shén me xǐ huān tā?

หนี่ เว่ย เสิน เมอะ ลี ฮวน ทา?

เพราะอะไรคุณถึงชอบเขา

A : 因为他是个好人。

Yīn wèi tā shì gè hǎo rén.

อิน เว่ย ทา ชือ เก้อ ห่าว เหริน.

เพราะว่าเขาเป็นคนดี

Trick

จำไว้ นะคะ ถ้าถาม 为什么.....?

เราจะต้องตอบด้วย 因为.....ค่ะ

การใช้ 谁 ในประโยคคำถาม

谁 (shuí/shéi สุย/เสย) อ่านได้ 2 แบบ แปลว่า “ใคร”

谁.....?

ใคร.....?

.....是谁?

.....คือใคร?

ตัวอย่าง

谁是丽丽?

Shuí shì Lì lì?

สุย ชื่อ ลี ลี?

ใครคือลิลี่

丽丽是谁?

Lì lì shì **shuí**?

ลี่ลี่ ชื่อ **สุ่ย**?

ลี่ลี่ คือ **ใคร**

谁会说中文?

Shuí huì shuō Zhōng wén?

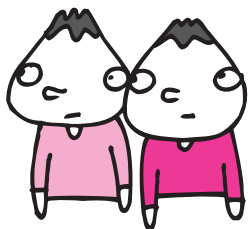
สุ่ย ฮุย ชว จง เหวิน?

ใครพูดภาษาจีนเป็น

วิธีการตอบคำถามว่าเป็นใครก็ง่ายมากเลยล่ะ เพียงแค่
เปลี่ยนจากคำว่า **谁** เป็นคำตอบว่าเป็นบุคคลใด ก็จะกลายเป็น
คำตอบที่สมบูรณ์แล้วล่ะ ตอนนี้อาจจะยังไม่ค่อยเข้าใจสักเท่าไร
แต่เมื่อเห็นตัวอย่างแล้วจะต้องร้อง อ้อ แน่นอนล่ะ

ตัวอย่าง

Q : 谁是玛丽?
Shuí shì Mǎ lì?
สฺย ชือ๋ หม่า ลี?
ใครคือแมรี่

A : 她是玛丽。
Tā shì Mǎ lì.
ทา ชือ๋ หม่า ลี.
เธอคือแมรี่

Q : 谁会说中文?
Shuí huì shuō Zhōng wén?
สฺย ฮฺย๋ ชัว จง เหวิน?
ใครพูดภาษาจีนเป็น

A : 爸爸会说中文。
Bà ba huì shuō Zhōng wén.
ป๊า ปะ ฮฺย๋ ชัว จง เหวิน.
พ่อพูดภาษาจีนเป็น

จะเห็นได้ว่า รูปประโยคเหมือนเดิมค่ะ เพียงเปลี่ยนจาก
คำว่า 谁 มาเป็นคำตอบว่าเป็นบุคคลใด เช่น 爸爸, 我, 妈妈
เป็นต้น โดยไม่ต้องเปลี่ยนรูปประโยคใหม่ให้ยุ่งยาก

การใช้ 怎么 ในประโยคคำถาม

怎么 (zěnmě เจิ่น เมอะ) แปลว่า “ยังไง(อย่างไร)” ส่วนมาก
ข้างหลังของ 怎么 จะตามด้วยกริยา และมีความหมายในการ
ถามว่าจะทำยังไง

怎么 + 动词?

ทำยังไง/อย่างไร + กริยา

ตัวอย่าง

这个东西怎么用?

Zhè gè dōng xī zěnmě yòng?

เจ้อ เก้อ ตง ลี เจิ่น เมอะ ย่ง?

ของชิ้นนี้ใช้อย่างไร?

这道菜怎么做？

Zhè dào cài zěn me zuò?

เจ๊อ เต้า ไช เจิ่น เมอะ จั้ว?

อาหารจานนี้ทำยังไง

★ ตัวอย่างประโยค 怎么 ที่มักพบบ่อยๆ ★

怎么写？

Zěn me xiě?

เจิ่น เมอะ เสี่ย?

เขียนยังไง

怎么吃？

Zěn me chī?

เจิ่น เมอะ ชือ?

กินยังไง

怎么走？

Zěn me zǒu?

เจิ่น เมอะ โจ้ว?

ไปยังไง

怎么读？

Zěn me dú?

เจิ่น เมอะ ตู?

อ่านยังไง

怎么说？

Zěn me shuō?

เจิ่น เมอะ ชว?

พูดยังไง

怎么办？

Zěn me bàn?

เจิ่น เมอะ ปั่น?

ทำยังไงดี

การใช้ 怎么样 และ 怎么了 ในประโยคคำถาม

怎么样 (zěn me yàng เจิ่น เมอะ ย่าง) แปลว่า “เป็นยังไงบ้าง” ใช้ถามถึงความเป็นอยู่ เช่น ช่วงนี้เป็นยังไงบ้าง หรือถามว่ามีความรู้สึกและความคิดเห็นเป็นยังไง

怎么样?

เป็นยังไงบ้าง

.....怎么样?

.....เป็นยังไงบ้าง

ตัวอย่าง

你觉得怎么样?

Nǐ jué de zěn me yàng?

หนึ่ เจวี่ย เตอะ เจิ่น เมอะ ย่าง?

คุณรู้สึกยังไง

妈妈最近怎么样?

Mā ma zuì jìn zěnn me yàng?

มา มะ จั๊ย จั๊น เจ๊น เมอะ ย่าง?

ช่วงนี้แม่เป็นยังงัยบ้าง

怎么了(zěnn me le เจ๊น เมอะ เลอะ) แปลว่า “เป็นอะไรเธอ”

怎么了?

เป็นอะไรเธอ

人 + 怎么了?

คน + เป็นอะไรเธอ

ตัวอย่าง

怎么了? 生病了吗?

Zhěnn me le? Shēng bìng le ma?

เจ๊น เมอะ เลอะ? เชิง บั๊ง เลอะ มะ?

เป็นอะไรเธอ ไม่สบายหรือเปล่า

丽丽怎么了?

Lì lì zěn me le?

ลี่ลี่ เจิ้น เมอะ เลอะ?

ลี่ลี่ เป็นอะไรเหรอ

การใช้ 什么 ในประโยคคำถาม

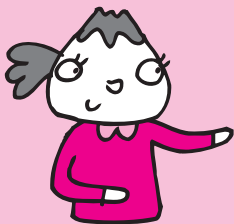
ตามหลักโครงสร้างประโยคของภาษาจีน 什么 (shén me เสิน เมอะ) มักจะวางไว้ข้างหลังกริยา ข้างหน้านาม หรืออาจจะวางไว้ระหว่างกริยาและนามก็ได้ค่ะ มาดูรูปแบบประโยคกันดีกว่า จะได้เข้าใจกันมากขึ้น

★	动词 + 什么	★
	กริยา + อะไร	
	什么 + 名词	
★	อะไร + นาม	

หรือ

★	动词 + 什么 + 名词	★
	กริยา + อะไร + นาม	

ตัวอย่าง

你看什么？

Nǐ kàn shén me?

ห๊ะ คั่น เสิน เมอะ?

คุณดูอะไร

这是什么书？

Zhè shì shén me shū?

เจ้อ ชื่อ เสิน เมอะ ชู?

นี่คือหนังสืออะไร

你看什么书？

Nǐ kàn shén me shū?

ห๊ะ คั่น เสิน เมอะ ชู?

คุณอ่านหนังสืออะไร

การตอบคำถามประโยคคำถาม 什么 สามารถทำได้โดย
เปลี่ยนจากคำว่า 什么 เป็นคำตอบ แต่อย่าลืมเปลี่ยนประธาน หรือถ้า
เป็นบุรุษที่สามก็ไม่ต้องเปลี่ยนประธานค่ะ

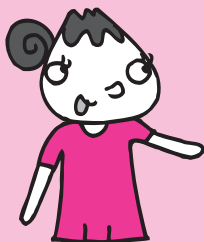
ตัวอย่าง

Q : 这是 什么 书?
Zhè shì shén me shū?
เจ้อ ซื่อ เสิน เมอะ ชู?
นี่คือหนังสืออะไร

A : 这是 中文 书。
Zhè shì zhōng wén shū.
เจ้อ ซื่อ จง เหวิน ชู.
นี่คือหนังสือภาษาจีน

Q : 你看 什么 ?
Nǐ kàn shén me?
หนี่ คั่น เสิน เมอะ?
คุณกำลังดูอะไร

A : 我看电影。

Wǒ kàn diàn yǐng.

หว่อ คั่น เตี้ยน อิง.

ฉันดูภาพยนตร์

Q : 你喜欢看什么电影?

Nǐ xǐ huān kàn shén me diàn yǐng?

หนึ่ สี ฮวน คั่น เซิน เมอะ เตี้ยน อิง?

คุณชอบดูภาพยนตร์อะไร

A : 我喜欢看狮子王。

Wǒ xǐ huān kàn shī zi wáng.

หว่อ สี ฮวน คั่น ซื่อ จี หวัง.

ฉันชอบดู The Lion King

การใช้ 什么时候 ในประโยคคำถาม

什么时候 (shén me shí hou เสิน เมอะ สือ โฮ่ว) แปลว่า “เมื่อไหร่” คำนี้ก็สำคัญไม่แพ้คำอื่นเลยนะค่ะ เพราะเมื่อเราต้องนัดกับใคร เราต้องนัดเวลากับคนนั้นด้วยใช่ไหมคะ เรามาดูวิธีใช้คำว่า 什么时候 กัน

什么时候 + 动词

เมื่อไหร่ + กริยา

ตัวอย่าง

什么时候去?

Shén me shí hou qù?

เสิน เมอะ สือ โฮ่ว ชวี่?

ไปเมื่อไหร่

我们什么时候出发?

Wǒ men shén me shí hou chū fā?

หว่อ เมีน เสิน เมอะ สือ โฮ่ว ชู ฟา?

พวกเราออกเดินทางเมื่อไหร่

爸爸什么时候回来?

Bà ba shén me shí hou huí lái?

ป๊า ปะ เสิน เมอะ สือ ไหว่ หุย ไหล?

พ่อจะกลับมาเมื่อไหร่

การตอบคำถาม 什么时候 ไม่ยุ่งยาก เพียงเปลี่ยนจาก
คำว่า 什么时候 เป็นคำระบุเวลา แค่นี้ก็ได้คำตอบที่สมบูรณ์แล้ว
แต่ก็อย่าลืมเปลี่ยนประธานเมื่อจำเป็นด้วยนะคะ

ตัวอย่าง

Q : 什么时候见面?

Shén me shí hou jiàn miàn?

เสิน เมอะ สือ ไหว่ เจียน เมียน?

เจอกันเมื่อไหร่

A : 早上八点见面。

Zǎo shang bā diǎn jiàn miàn.

เจ้า ช้าง ปา เตียน เจียน เมียน.

เจอกัน 8 โมงเช้า

Q : 你们什么时候下班?
Nǐ men shén me shí hou xià bān?
ห็น เหมิน เสิน เมอะ สือ ไฮ๋ เซี่ย ปั้น?
พวกคุณเลิกงานเมื่อไหร่

A : 我们晚上七点下班。
Wǒ men wǎn shang qī diǎn xià bān.
หั่ว เหมิน หว่าน ซั่ง ซี เตียน เซี่ย ปั้น.
พวกเราเลิกงาน 1 ทุ่ม

Q : 丽丽什么时候回国?
Lì lì shén me shí hou huí guó?
ลี่ ลี่ เสิน เมอะ สือ ไฮ๋ หุย กั๋ว?
ลี่ลี่กลับประเทศเมื่อไหร่

A : 丽丽下个月回国。
Lì lì xià gè yuè huí guó.
ลี่ ลี่ เซี่ย เก้อ เยวี่ หุย กั๋ว.
ลี่ลี่กลับประเทศเดือนหน้า

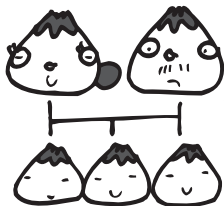
การใช้ 多少 และ 几 ในประโยคคำถาม

多少 (duō shao ตัว เส่า) และ 几 (jǐ จี้) มีความหมายเดียวกัน แปลว่าเท่าไร/กี่ ใช้ถามเกี่ยวกับปริมาณและจำนวน ถึงแม้ว่าคำสองคำนี้จะมีความหมายเหมือนกัน แต่วิธีการใช้ไม่เหมือนกันนะค่ะ

多少 ใช้ในคำถามที่เราค่อนข้างมั่นใจว่าจะได้คำตอบที่มีจำนวนมากกว่า 10 ขึ้นไป เวลาใช้จะมีหรือไม่มีลักษณนามตามหลังก็ได้

几 ใช้ในคำถามที่เราค่อนข้างมั่นใจว่าจะได้คำตอบที่มีจำนวนเพียง 1-9 และจะต้องมีลักษณนามตามหลังเสมอ

ตัวอย่าง

你家有几口人?

Nǐ jiā yǒu jǐ kǒu rén?

หนี่ เจีย โหยว จี้ โขว เหริน?

ครอบครัวของคุณมีกี่คน

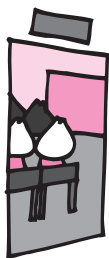

你买几件衣服？

Nǐ mǎi jǐ jiàn yī fu?

หนี่ หมายถึง จี่ เจี้ยน อี้ ฟู?

คุณซื้อเสื้อผ้ากี่ตัว

你的班有多少（个）学生？

Nǐ de bān yǒu duō shao (gè)

xué sheng?

หนี่ เตอะ บัน โห่ยว ตัว เส่า (เก้อ)

เสวีย เชิง?

ชั้นเรียนของเธอมีนักเรียนกี่คน

การตอบคำถาม 多少 และ 几 นั้นก็ใช้วิธีการตอบเดียวกับการตอบคำถามอื่นๆ เลยค่ะ แค่เราเปลี่ยนคำแสดงคำถาม 多少 และ 几 เป็นจำนวนหรือตัวเลข ถ้าจำเป็นก็ต้องเปลี่ยนประธานด้วยนะคะ

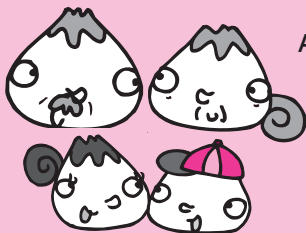
ตัวอย่าง

Q : 你家有几口人?

Nǐ jiā yǒu jǐ kǒu rén?

หนี่ เจีย โหยว จี่ โขว เหริน?
ครอบครัวของคุณมีกี่คน

A : 我家有四口人。

Wǒ jiā yǒu sì kǒu rén.

หว่อ เจีย โหยว สี่ โขว เหริน.
ครอบครัวของฉันมี 4 คน

Q : 你买几件衣服?

Nǐ mǎi jǐ jiàn yī fu?

หนี่ หม่าย จี่ เจี้ยน อี้ ฟุ?
คุณซื้อเสื้อผ้ากี่ตัว

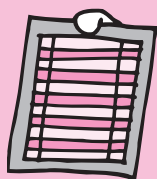
A : 我买一件衣服。

Wǒ mǎi yī jiàn yī fu.

หว่อ หม่าย อี้ เจี้ยน อี้ ฟุ.
ฉันซื้อเสื้อ 1 ตัว

Q : 你的班有多少个学生?
Nǐ de bān yǒu **duō shao** gè xué sheng?
หนี่ เตอะ บัน โหย่ว **ตัว เส้า** เก้อ
เสวีย เซิง?
ชั้นเรียนของคุณมีนักเรียน**เท่าไร**

A : 我的班有三十四个学生。
Wǒ de bān yǒu **sān shí sì** gè
xué sheng.
หว่อ เตอะ บัน โหย่ว **ซาน สือ** ซื่อ
เก้อ เสวีย เซิง.
ชั้นเรียนของฉันมีนักเรียน **34** คน

การใช้ 在哪儿 ในประโยคคำถาม

在哪儿 (zài nǎr ใจ๋หน่าร์) มีความหมายว่า “ที่ไหน” ใช้ถามตำแหน่งที่ตั้งของคน, สิ่งของ หรือสถานที่ เรามาดูการใช้คำนี้ในรูปประโยคกันค่ะ